

BOEKBESCHRIJVING

In het Land van Guido Gezelle *

HET KAN WONDERLIJK GAAN MET EEN boek. Denk maar eens aan de beroemde Camera Obscura. De 1e druk verschijnt in 1839, de 2e in 1840 en dan duurt het elf jaar, eer de derde druk er is. Wie zou in 1849 hebben durven voorspellen, dat het werk van Hildebrand in de dertig drukken zou beleven! En toch is het gebeurd. Op den tragen verkoop van den 2en druk zal zeker de Gids-kritiek haar invloed hebben gehad.

De knappe Potgieter heeft zich in die kritiek leelijk vergist. Maar ten slotte heeft het boek, waarover hij een min gunstig oordeel gaf, het toch gewonnen. En de overwinning, die het behaalde, was schitterend. Zij bewijst, dat een groot deel van ons volk toch nog wel aanvoelen kan, wat innerlijke waarde heeft.

Hoe is het nu met „In het Land van Guido Gezelle”

van Mej. H. S. S. Kuiper? De eerste druk verscheen op een ongelukkig tijdpunt. Enkele maanden vóór den oorlog. Daardoor heeft de 2e druk zoo lang op zich laten wachten. Dit werk verdient eenige herdrukken. En nu de eerste herdruk verscheen, vestig ik op dit keurige werk gaarne de aandacht en voeg ik hierbij den wensch, dat een 3de druk spoedig ter perse mag gelegd worden.

Bij dezen tweeden druk is een „Voorrede” van Geerten Gossaert, evenals de inleidingen van de schrijfter zelf, lezenswaardig.

Maar het werk, dat dan volgt, moeten alle Timotheüslezers(essen) gelezen hebben. Omdat het ons een kijk geeft op, in het Vlaamsche leven. Omdat het de groote figuren van Vlaanderenland zoo dicht bij ons brengt. Omdat het in gezelligen trant, hier en daar in fijnen stijl, ons over dit merkwaardige Zuiden vertelt. Omdat in dit boek de liefde tintelt voor de Vlaamsche atmosfeer, voor de sappige Vlaamsche taal vooral. Omdat het ons eerlijk de historie van land en volk geeft. Omdat het voor de algemeene ontwikkeling van groote waarde is.

Uit dit werk blijkt de veelzijdige kennis van de auteur. Maar het meest boeit ze, als ze ons het leven teekent, als we met haar naar de menschen gaan, die ze beschrijft, als we de „meesters” zien — hooren.

Vooraf Guido Gezelle, de eenzame mensch, de trouwe priester, de fijne dichter, de beminde professor, komt in 't volle licht. Mejuffrouw Kuiper brengt hem heel dicht bij ons, laat hem ons zien in zijn werkzaam leven, in zijn strijd, in zijn volharding. De Gezelleziel leeren we kennen; wat de man was voor anderen, voor zijn volk, wordt ons zoo duidelijk. En Hugo

*- Uitgave: L. Rivière & Voorhoeve — Zwolle.

Verriest! Je hoort dezen taalkunstenaar, in wien de geest van den meester schijnt gevaren, op zijn eigen wijs spreken over Vlaanderens taalpracht.

De auteur heeft het vertelgeheim. Ze brengt ons in de centra der Noord-Belgische „wereld” en wandelt met ons langs de schoonheden. We zien bij dit alles de Vlaamsche beweging in haar groei. We hooren den Vlaamschen leeuw brullen.

Bij Prof. Gustaaf Verriest, bij Cyriel Buysse, bij Stijn Streuvels en waar we ook komen — het is overal het leven van volk en taal en kunst, dat ons groet en toelacht en aanspoort om lief te hebben — ook onze eigen historie, ons eigen volk, onze eigen taal. Om te waardeeren, wat onze kunstenaars ons lieten van hun rijke gedachten. Wat ze ons aan kunstschoon ter bewondering geven.

We voelen onze eenheid met dat Vlaamsche leven, bij alle verschil, ook op godsdienstig gebied.

Mej. Kuipers boek is historisch-literair. Lezen is hier genieten.

A. L. v. H.

Een indrukwekkend oogenblik in de groote kerk te 's-Gravenhage. Bij gelegenheid van de herdenkingssamenkomst zingen allen staande de vorstelijke familie het Wilhelmus toe.